

na titulním listě uvedeno, ačkoli správněji by tam mělo státi s ukazatelem maďarsko-ruským.

K. K.

Trestní právo.

Trestní zákon. Uspořádal Dr. M. Lepař. Praha 1922.

Lepařovo vydání je již osmým vydáním trestního zákona v Grérově sbírce zákonů Bylo doplněno změnami a judikaturou až do počátku r. 1922. Tyto doplňky nejsou však úplné. Četné vedlejší zákony byly pominuty. Tak zvláště pro praxi významný zákon z 22. prosince 1921 č. 471 Sb. z. a n. Toho jest litovati tím více, že při vydání pouze doplněném zpracování nového materiálu nepůsobí značných obtíží. Také systematická zpracování je poněkud těžkopádná a bez rejstříku bylo by těžko některá zákonná ustanovení nalézt. Nikdo nebude na př. hledati trestní ustanovení zákona ze 17. prosince 1918 č. 82. Sb. z. a n. o prozatímní ochraně lesů u § 460 tr. z. Odkazováním na zákony otištěné ve vydání trestního řádu stává se rovněž toto vydání méně použitelným. Zákon na ochranu republiky samozřejmě ještě v této knížce obsažen není, takže toto vydání nesnese srovnání s vydáním Kallab-Herrnrittovým. Přes to má i vydání Lepařovo své přednosti. Je to předně poměrná láce, která je činí přístupným i širším vrstvám, a za druhé téměř úplné zpracování rozhodnutí nejvyššího soudu. Scholz.

Právo ústavní.

Redslob Robert, Le régime parlementaire Paris 1924, stran 356.

Jak v dalším názvu jest uvedeno, jest spis tento studiem parlamentních institucí v Anglii, v Belgii, v Uhrách (do světové války), ve Švédsku, ve Francii, v Československu, v Německu, v Prusku, v Bavorsku a v Rakousku. Spis sám jest rozdělen na čtyři části: prvá část jedná o soustavě parlamentní v její pravé podobě (Anglie, Belgie, Uhry do světové války, Švédsko), část druhá obsahuje soustavu parlamentní v »její formě neautentické« (dnešní Francie), část třetí jedná o parlamentních soustavách dosud nevyjasněných (Československo, Německo, Prusko) a část čtvrtá líčí soustavy, které z parlamentarismu mají jen jeho formule (Bavorsko, Rakousko).

Spisovatel nejprve definuje soustavu parlamentní. Podle něho každá ústava obsahuje v sobě určitý životní princip. Pochopiti ústavu znamená odkryti životní sílu státu, objasniti hluboký zákon, který dává popud organismu státnímu a udržuje jeho síly v souladu. Uvědomíme-li si toto, seznáme, že každý stát, má pramen své osobivosti ve způsobu, jakým navzájem na sebe působí moc výkonná a moc zákonodárná. Podle tohoto způsobu rozeznáváme čtvero typů vládních soustav: soustavu parlamentní, soustavu závislé exekutivy, jak jest nyní ve Švýcarsku, soustavu dělené moci ve státu, jak jest tomu v Severoamerické Unii,